

— Тя е, тя е!

— Безъ единъ преденъ жбъ?

— Да, да!

— И най-после, не е ли натоварена съ медъ отъ една страна и оризъ отъ другата?

— Да, да! Съ медъ и оризъ. Ти си я видѣлъ.

— Азъ не съмъ видѣлъ камила, — казалъ спойно пжтникътъ.

Търговцитѣ се очудили.

— Какъ не си я видѣлъ, когато така подробно ни я описа Ти каза, че тя е слѣпа съ едното си око. Какъ можешъ да знаешъ това, ако не си я видѣлъ?

— Азъ видѣхъ, че трѣвата бѣше опасана само отъ едната страна на пжтеката и по това познахъ, че тя съ едного си око е слѣпа.

— А отде знаешъ, че тя куца съ единъ кракъ?

— Стжпката на лѣвия преденъ кракъ бѣше поплитка, отколкото другитѣ.

— Какъ разбра, че тя нѣма единъ преденъ жбъ?

— По една малка ресница трева стоеше неизпасана, въ срѣдата на всѣка хапка.

— А какъ можа най-после да разберешъ, че камила е натоварена съ медъ и оризъ?

— Мравки се трупаха отъ едната страна на пжтеката, а пчели и мухи отъ другата.

Търговцитѣ били очудени и останали много благодарни, когато пжтникътъ имъ казалъ:

— Тя навѣрно е близо. Вие скоро ще я настигнете, защото дирята ѝ бѣ съвсемъ прѣсна.

